

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	JUNY 2013	CONVOCATORIA:	JUNIO 2013
HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA		HISTORIA DE LA FILOSOFÍA	

BAREM D'EXAMEN

L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que tria, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; **2^a** qüestió: 2 punts; **3^a** qüestió: 5 punts; **4^a** qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT I

1 Per tant, el que confereix veritat als objectes del coneixement i dóna a qui coneix la
 2 possibilitat de fer-ho, ja pots ben dir que és la idea del bé, la qual, pensa que és causa, sí, del
 3 saber i de la veritat com a objectes de coneixement; ara, tot i ser belles totes dues coses, el
 4 coneixement i la veritat, si consideres que hi ha alguna cosa encara més bella, has ben fet,
 5 l'encertes. El saber i la veritat, com en el cas de la llum i de la vista, creure'ls semblants al
 6 sol és fer ben fet, però considerar que són el sol no és ben fet; i, així mateix, creure, tornant
 7 al saber i la veritat, que totes dues coses són semblants al sol, això es correcte, però creure
 8 que són el sol, ni l'una ni l'altra, això no n'és. El bé és d'una tal manera que mereix una
 9 més alta consideració.

Plató, *La República*, 508e –509a. (Trad. C. Miralles).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**idea del bé**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: **Ètica platònica. L'intel·lectualisme moral.**
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 La virtut està relacionada amb les passions i les accions, en les quals l'excés suposa una
2 errada i el defecte és objecte de censura, mentre que el terme mig és objecte de lloança i
3 suposa un encert, i aquestes dues coses són pròpies de la virtut. La virtut és, per tant, una
4 mena de terme mig, si més no perquè apunta al bell mig. (...). La virtut és una disposició
5 afectada per l'elecció deliberada, que consisteix en un terme mig relatiu a nosaltres i
6 determinat per la raó, és a dir, per aquella amb la qual una persona intel·ligent la limitaria.
7 És un terme mig entre dos vicis: un per excés i altre per defecte. A més, ho és també per ser
8 els vicis deficientes uns i altres excessius més del necessari en les passions i les accions,
9 mentre que la virtut troba i prefereix el terme mig. Per això d'acord amb la seus essència i
10 la raó que defineix quin es el seu ser, la virtut és un terme mig, però d'acord amb
11 l'excellència i la perfecció, un extrem.

Aristòtil, *Ètica a Nicòmac* 1106 b - 1107 a. (Trad. C. Monzó).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**virtut**”, partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3^a. Redacció: ***La finalitat pràctica de l'«Ètica a Nicòmac»: acció, hàbit i caràcter.***
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que juges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXT I

1 La crítica no està oposada al procediment dogmàtic de la raó en el seu coneixement pur en
2 tant que ciència (car aquesta ha de ser sempre dogmàtica, ço és, estrictament demostrativa
3 des de segur principis *a priori*), sinó al *dogmatisme*, és a dir, la pretensió d'anar endavant
4 solament amb un coneixement pur de conceptes (el coneixement filosòfic), segons principis
5 com els que la raó té en ús fa molt de temps, sense informacions de la forma ni del dret
6 amb què hi ha arribat. Dogmatisme és, doncs, el procediment dogmàtic de la raó pura,
7 *sense crítica prèvia de la seua pròpia capacitat*. Aquesta oposició, per consegüent, no ha
8 de parlar a favor de la superficialitat xerraire, sota el presumpcioós nom de popularitat, ni
9 encara menys a favor de l'escepticisme, que procedeix sumàriament amb la metafísica
10 sencera; la critica és més aviat la necessària organització prèvia per a la promoció d'una
11 sòlida metafísica com a ciència, que per necessitat ha de ser realitzada dogmàticament i,
12 segons l'exigència més estricta, sistemàticament; per tant d'acord amb l'escola (no
13 popularment).

I. Kant, *Crítica de la raó pura*, Pròleg 2^a ed. B XXXV- BXXXVI. (Trad. J. B. Llinares).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**dogmatisme**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: ***La distinció entre fenomen i noumen***.
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 És coneguda la meua exigència al filòsof perquè se situe *més enllà del bé i del mal*, - que
2 tinga *davall* seu la il.lusió del judici moral. Aquesta exigència deriva d'un discerniment que
3 he formulat per primera vegada: *els fets morals no existeixen de cap manera*. El judici
4 moral té en comú amb el judici religiós la creença en realitats que no ho son. La moral
5 només és una interpretació de certs fenòmens, expressat de manera més precisa, una
6 dolenta interpretació (*Ausdeutung*) de certs fenòmens, expressat de manera més precisa,
7 una *dolenta* interpretació (*Missdeutung*). El judici moral pertany, com el judici religiós, a
8 un nivell d'ignorància en què encara falta fins i tot el concepte d'allò real, la distinció entre
9 el que és real i el que és imaginari: de manera que, en tal nivell, «veritat», designa
10 merament coses que avui nosaltres anomenem «imaginacions». El judici moral, per tant, no
11 s'ha de prendre mai al peu de la lletra: com a tal, sempre conté només absurditat

F. Nietzsche, *Crepuscle del ídols*, “Els «milloradors» de la humanitat”. (Trad. J.B. Llinares i R. Gomar).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**judici moral**”, partint de la informació oferida pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: **Ésser i esdevenir. Aparència i realitat o "veritat".**
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que juges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2013	CONVOCATORIA: JUNIO 2013
HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	

BAREMO DEL EXAMEN:

El/la alumno/a contestará, dentro de la opción que elija, las **cuatro** cuestiones sobre el texto del autor que ha trabajado en clase.

1ª cuestión: 2 puntos; **2^a** cuestión: 2 puntos; **3^a** cuestión: 5 puntos; **4^a** cuestión: 1 punto

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO I

1 Lo que proporciona la verdad a los objetos del conocimiento y la facultad de conocer al
 2 que conoce es la idea del bien, a la cual debes concebir como objeto del conocimiento,
 3 pero también como causa de la ciencia y de la verdad; y así, por muy hermosas que sean
 4 ambas cosas, el conocimiento y la verdad, juzgarás rectamente si consideras esa idea
 5 como otra cosa distinta y más hermosa todavía que ellas. Y, en cuanto al conocimiento y
 6 la verdad, del mismo modo que en aquel otro mundo se puede creer que la luz y la visión
 7 se parecen al sol, pero no que sean el mismo sol, del mismo modo en éste es acertado el
 8 considerar que uno y otra son semejantes al bien, pero no lo es el tener a uno cual quiera
 9 de los dos por el bien mismo, pues es mucho mayor todavía la consideración que se debe
 10 a la naturaleza del bien.

Platón, *La República*, 508e –509a. (Trad. J. M. Pabón y M. Fernández Galiano).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**idea del bien**”, partiendo de la información que ofrece el texto y complétala con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: **Ética platónica. El intelectualismo moral.**
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO II

1 La virtud está referida a los afectos y las acciones, en los cuales el exceso y el defecto
2 es censurado, pero el término medio es alabado y acierta. Y ambas cosas son propias de la
3 virtud. Por lo tanto, la virtud es un cierto tipo de media, que tiende a alcanzar el término
4 medio. (...)

5 Por lo tanto la virtud es un hábito relacionado con la elección, que está en la media con
6 respecto a nosotros, determinada por la razón y por lo que determinaría el hombre prudente.
7 Es la media entre dos vicios, el que se da por exceso y el que se da por defecto. Y además lo
8 es porque unos vicios no alcanzan y otros exceden lo que se debe tanto en los afectos como
9 en las acciones, mientras que la virtud encuentra y elige el término medio. Por esto según la
10 entidad y la definición de la esencia decimos que la virtud es la media, pero según lo mejor y
11 lo que está bien es una extremidad.

Aristóteles, *Ética a Nicómaco* 1106 b - 1107 a. (Trad. Juan de Dios Bares).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**virtud**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: ***La finalidad práctica de la “Ética a Nicómaco”: acción, hábito y carácter.***
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO I

1 La crítica no se opone al *procedimiento dogmático* de la razón en el conocimiento puro de
2 ésta en cuanto ciencia (pues la ciencia debe ser siempre dogmática, es decir, debe demostrar
3 con rigor a partir de principios *a priori* seguros), sino al *dogmatismo*, es decir, a la
4 pretensión de avanzar con puros conocimientos conceptuales (los filosóficos) conformes a
5 unos principios —tal como la razón los viene empleando desde hace mucho tiempo—, sin
6 haber examinado el modo ni el derecho con que llega a ellos. El dogmatismo es, pues, el
7 procedimiento dogmático de la razón pura *sin previa crítica de su propia capacidad*. Esta
8 contraposición no quiere, pues, hablar en favor de la frivolidad charlatana bajo el nombre
9 pretencioso de popularidad o incluso en favor del escepticismo, que despacha la metafísica
10 en cuatro palabras. Al contrario, la crítica es la necesaria preparación previa para promover
11 una metafísica rigurosa que, como ciencia, tiene que desarrollarse necesariamente de forma
12 dogmática y, de acuerdo con el más estricto requisito, sistemática, es decir, conforme a la
13 escuela (no popular).

I. Kant, *Crítica de la razón pura*, Prólogo a la 2^a ed. B XXXV- BXXXVI. (Trad. P. Ribas).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**dogmatismo**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: *La distinción entre fenómeno y noumenos*.
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO II

1 Es conocida mi exigencia al filósofo de que se sitúe «*más allá del bien y del mal*», - de que
2 tenga debajo de sí la ilusión del juicio moral. Esta exigencia se deriva de una intuición que
3 yo he sido el primero en formular: *la de que no existen hechos morales*. El juicio moral
4 tiene en común con el juicio religioso esto, el creer en realidades que no lo son. La moral es
5 únicamente una interpretación (*Ausdeutung*) de ciertos fenómenos, dicho de manera más
6 precisa, una interpretación *equivocada* (*Missdeutung*). El juicio moral, lo mismo que el
7 juicio religioso, corresponde a un nivel de ignorancia en el que todavía falta el concepto de
8 lo real, la distinción entre lo real y lo imaginario: de tal manera que, en ese nivel, la palabra
9 «verdad» designa simplemente cosas que hoy nosotros llamamos «imaginaciones». El
10 juicio moral, en consecuencia, no ha de ser tomado nunca a la letra: como tal, siempre
11 contiene únicamente un sinsentido.

F. Nietzsche, *El Crepúsculo de los ídolos*, «Los mejoradores de la humanidad». (Trad. A. Sánchez Pascual).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**juicio moral**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: **Ser y devenir. Apariencia y realidad o "verdad"**.
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.